

mange Andre, at det hjælper, uden at det dog i Virkeligheden hjælper dem Noget, som det er værd at tale om. Det er min Overbeviisning, at man ikke kan gjøre noget Bærrer; man be-
reder dem en overordentlig Skuffelse, og man svækker tillige Interessen hos Andre for For-
slag, der virkelig kunne have nogen Betydning. Nu kunne ærede Herrer jo sige, at, naar min
Opfattelse er saaledes, saa kunde jeg indskrænke
mig til ene at stemme imod Lovforslaget, og,
det vil jeg sige, det kunde jeg ogsaa, og det vil
jeg ogsaa gjøre, naar mit Endringsforslag ikke
bliver vedtaget; men naar jeg alligevel har be-
stemt mig til at gaae ind paa Forslaget til en
vis Grad, saa er det, fordi jeg efter hele den
Maade, hvorpaa 1ste Behandling her fandt
Sted, og navnlig efter de Udtalelser, der kom
fra den høitagtede Finantsminister, maatte an-
tage, at det vilde være umuligt at faae hele
Loven forkastet. Jeg troede derfor, at det vilde
være rigtigere at indskrænke mig til at foreslaae
et saadant Minimum af Tid, som der over-
hovedet kunde være Fornuft og Rimelighed i
at nære Haab om at faae sat igjennem. Jeg
har tilmed havt en anden Grund. Naar For-
holdene virkelig ere saaledes, som jeg har
udtalt, nemlig, at Skatten vil falde paa
Eierne og ikke paa Leierne, saa kan der dog
tænkes Forhold, navnlig naar Leierne ere
betagne af en vis Skræk og altsaa ikke
gjøre den Modstand, de ellers kunde gjøre
— en Skræk, som naturligviis maa blive
forøget hos dem, naar de høre, at de, som de
i saa Henseende have Tillid til, tale i samme
Retning — saa kan det være, at de siebliffelig
og i kort Tid kunne give efter der, hvor de
ellers ikke vilde gjøre det, og det kan derfor
tænkes, at de siebliffelig og i en kort Tid taal-
modig finde sig i, at endeel af Skatten lastes
over paa dem. Der er endelig endnu et Til-
fælde, som er muligt, skjøndt jeg ikke troer, at
det vil indtræde, og det er det, som sidst blev
omtalt af min ærede Sidemand (L. C. Larsen),
nemlig Frygten for, at nogle af disse Leilig-
heder skulle blive udvidede, gjorte større, hvor-
ved altsaa de ganske smaa Leiligheds Antal
vilde formindskes. Hvis dette skulde blive
Tilsældet, saa er det ganske sikkert, at Prisen
vil stige paa saadanne smaa Leiligheder, og

dette vil da komme til, at gaae ud over Leierne;
men jeg troer rigtignok ikke, at det vil stee;
jeg troer ikke, at under Forhold som de
nævrende, hvor smaa Leiligheder betales
ganske overordentligt dyrt, nogen Eier skulde
falde paa at give endeel Penge ud for at om-
gjøre Leiligheder, saaledes at de bleve større,
og saa forholdsviis faae dem mindre godt be-
talte. Det kan dog imidlertid tænkes at blive
Tilsældet med ganske enkelte Leiligheder, og
ogsaa derfor vil jeg gaae ind paa, at man ind-
skrænker Loven til et saadant meget kort Tids-
rum som 3 Aar. — Jeg vil hertil endnu til-
føie, at jeg fremdeles har en Grund, hvorfor
jeg absolut foretrækker 3 Aar for 5 Aar, den
nemlig, at forsaavidt Lovforslaget og den Be-
vægelse, det kan vække, skal bidrage til, at der,
hvad det kommer an paa, ogsaa bliver bygget
Mgt, saa gjælder det om, at man stiller Sagen
saaledes, at der strax med Iver bliver taget
fat paa den nu, da der er Tale derom. Men
dette vil bedst fremmes, naar man indskrænker
Loven til kun at gjælde for et ganske kort Tids-
rum; giver man derimod Skattefritagelsen for
et længere Tidsrum, vil det rimeligviis gaae
saaledes, at Sagen vil falde hen, idet Folk ville
raisonnere som saa: den Tid den Sorg. Hvor-
ledes jeg derfor end seer denne Sag, saa er
det Yderste, jeg kan gaae til, saaledes som For-
slaget er stillet, 3 Aar, og i og for sig vilde
jeg have ønsket, at dette Lovforslag slet ikke
var fremkommet paa den Maade, som steet er.

L. C. Larsen: Med Hensyn til denne
Sag i Almindelighed skal jeg i det Væsentlige
henholde mig til, hvad jeg hittede under dens
første Behandling; men jeg skal tilføie, at jeg
ikke troer, det, saaledes som min ærede Side-
mand (Gad) mener, gaaer an at forudsætte,
at saadanne Skattepaalæg bestandig ville ramme
Eierne og ikke Leierne. Det kan vel være, at
dette er rigtigt under sædvanlige Forhold, og
naar Tiden har udjævnet de forskjellige Om-
stændigheder, som have Indflydelse i denne
Retning; men jeg troer ikke, at det kan siges
at stemme med de Erfaringer, man oftere har
havt Leilighed til at gjøre i Kjøbenhavn. Det
er ikke første Gang, der er fremkommet Skatte-
paalæg i Kjøbenhavn, thi de communale Skat-